

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 mars 2020 – Europeiska kommissionen mot Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Republiken Polen

(Mål C-56/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Statligt stöd – Artikel 108.2 FEUF – Investeringsstöd – Driftstöd – Flygplatsinfrastruktur – Offentlig finansiering från kommunerna Gdynia och Kosakowo i syfte att omvandla flygplatsen Gdynia-Kosakowo – Europeiska kommissionens beslut – Stöd som är oförenligt med den inre marknaden – Beslut om återkrav av stödet – Dom om ogiltigförklaring meddelad av Europeiska unionens tribunal – Väsentlig formföreskrift – De berörda parternas processuella rättigheter)

(2020/C 215/03)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann, D. Recchia och S. Noë),

Övriga parter i målet: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (ombud: T. Koncewicz, advokat, M. Le Berre, avocat, K. Gruszecka-Spychała och P. Rosiak, radcowie prawni); Republiken Polen (ombud: B. Majczyzna och M. Rzotkiewicz)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom av den 17 november 2017, Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/kommissionen (T-263/15), upphävs.
- 2) Överklagandet ogillas såvitt avser den sjätte grundens tredje del, såvitt denna grund bygger på ett åsidosättande av de berörda parternas processuella rättigheter på grund av att de sistnämnda inte har beretts möjlighet att före antagandet av kommissionens beslut (EU) 2015/1586 av den 26 februari 2015, om åtgärd SA.35388 (13/C) (f.d. 13/NN och f.d. 12/N) – Polen – Upprättandet av Gdynia-Kosakowo flygplats, yttra sig om relevansen av kommissionens riktlinjer benämnda "Riktlinjer för statligt stöd till flygplatser och flygbolag".
- 3) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av dels de aspekter av den tredje delen av den sjätte punkten i överklagandet som tribunalen inte uttalat sig om i sin dom av den 17 november 2017, Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/kommissionen (T-263/15), dels den första till femte grunden för överklagandet.
- 4) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.)

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 mars 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-160/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion och gemensamma tulltaxan – Förordning (EG) nr 1234/2007 – Förordning (EG) nr 1484/95 – Import av fryst fjäderfäkött med ursprung i Brasilien – Uppbörd i efterhand av tilläggstull på import – Kontrollmekanism – Metod för beräkning av tilläggstullar)

(2020/C 215/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

- 1) Artikel 3.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 av den 28 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämpning av tilläggsbeloppen för import och om fastställande av representativa priser för import av fjäderfäkött och ägg och för äggalbumin samt om upphävande av förordning nr 163/67/EG, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 248/2010 av den 24 mars 2010 ska tolkas så, att den omständigheten att varor som importerats till unionen har sålts med förlust, det vill säga ett lägre pris än cif-importpriset, såsom det anges i tulldeklarationen, inte i sig är tillräcklig för att det ska kunna konstateras att cif-importpriset inte är korrekt, om importören kan visa att samtliga villkor hänförliga till försäljningen av en sändning av dessa varor bekräftar att detta pris är korrekt.
- 2) Artikel 3.5 och artikel 4 i förordning nr 1484/95, i dess lydelse enligt förordning nr 248/2010, ska tolkas så, att tullmyndigheterna vid påförande av tilläggstull, för det fall att importören inte har kunnat visa att cif-importpriset i tulldeklarationen är korrekt, ska bortse från detta pris och använda sig av de metoder för att fastställa tullvärdet på importerade varor som föreskrivs i artiklarna 29–31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996.

(¹) EUT C 182, 28.5.2018)

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 mars 2020 (begäran om förhandsavgörande från Obvodní soud pro Prahu 8 – Republiken Tjeckien) – Libuše Králová mot Primera Air Scandinavia

(Mål C-215/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Området för frihet, säkerhet och rättvisa – Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EG) nr 44/2001 – Artikel 5.1 – Behörighet vid avtalstvister – Artiklarna 15 – 17 – Behörighet vid konsumenttvister – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artiklarna 6 och 7 – Rätt till kompensation vid kraftigt försenad flygning – Avtal om en kombination av resa och inkvartering som ingås mellan passageraren och en resebyrå – Talan om kompensation mot det lufttrafikföretag som passageraren inte har något avtalsförhållande med – Direktiv 90/314/EEG – Paketresor)

(2020/C 215/05)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Obvodní soud pro Prahu 8

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Libuše Králová

Svarande: Primera Air Scandinavia